

млай Гедской, ни повѣдайте на ѡсхѣдищахъ Яскалѡ-нихъ, да не возвеселѣтсѧ дщѣри ѡноплеменничи.“ Дохожда свѣтъ и великый Петъкъ, и свѣтата наша Черква ни напомява, какво че Оуинътъ на Бога живаго, Богочеловѣкътъ Исуса, нашкътъ царь умрѣ отъ горѣ на единъ кръстъ за любовь-та ни; и слѣдователно да мълчимъ; затворете, о свѣщенници, черквыты, скрыйте навнѣтрѣ въ Олгара распнѣтѡ Исуса, и кръста, да не бы да сѧ чюе, и да сѧ гави такова нѣщо, и да не бы да сѧ възрадоватъ вразити на вѣрата. Но какъ? да носимъ отъ една до другѡмъ край на града кръста, да влечемъ по пѣтицѣтата, и по кръстопѣтицѣтата распнѣтѡ, да проповѣдвамы гѣвно, че той е прѣлъ такъвази болѣзненна, и поносителна смърть заради насъ, а ный при сичко това освенъ видимото онова представленіе да не показваме ли кѣмъ него ни единъ знакъ отъ сърдцеболъ, отъ истинно благоговѣніе, любовь, и признателность? цю ще рѣкѣтъ тогызи Евреити, които го сѧ распнѣли? ти ще рѣкѣтъ: Христїанети вѣрватъ, че той е Оуинъ Божій: Христїанети исповѣдватъ, че той сѧ е распнѣлъ за любовь-та имъ, и Христїанети толко ли само стрѣватъ за благодарѣтелѡ си? едното отъ двѣтѣ, или не ѣ тѣй, както вѣрватъ Христїанети, или и самити Христїане го не вѣрватъ отъ истина. „Аще Оуинъ ѣсть Божій, да снѣдетъ нѡнѣ со крестѡ ѡ вѣрдемъ въ негѡ.“ Тѣй ще хѣлѣтъ и сега Евреити, както и въ онова времѣ на Христовото страданіе; тѣй ще сѧ присмиватъ на Христїанското лицемѣріе. За това по-добрѣ затворете, дѣмамъ пакъ, свѣщенници черквыты, скрыйте кръста, и распнѣтѡ; да не бы да сѧ гави, да сѧ чюе такова нѣщо, за да сѧ не зарадоватъ вразити на вѣрата: „Да не возвеселѣтсѧ дщѣри ѡноплеменничи.“

И слѣдователно нѣма ли да стане въ Великѡмъ Петъкъ обыкновенното обиколеніе, литїиты, и събранїето, което става сѣкомъ година? рѣкохъ го; нъ зашто и тѣй искате, нека вѣде, нъ нека вѣде както трѣба; кѣкто е на глѣдъ, тѣй нека е и на сърдце; каквото е външното, такова нека е внѣтрешното благоговѣніе. Чрезъ свѣтилинициты, и свѣщиты нека сѧ запалюва въ насъ любовь-та кѣмъ оновова, който е умрѣлъ за нашѡта любовь. Отъ търновнѡмъ мѡ вѣнецъ нека прїемемъ умиленіе, и сѣкрѣшеніе: отъ раниты мѡ нека сѧ надчимъ, и принѣдимъ да умъртѣваме пѣтъ-та; отъ кръста нека надчимъ търпѣніето; отъ смърть-та мѡ нека сѧ надчимъ колко голѣмо зло е грѣ-